

Kuzgun Mağara Keşif Grubu Etkinlik Raporu

Tozman IV Etkinliđi

Mesut Şen

03.12.2011

Etkinliğe Katılanlar

Ender Usulođlu (ASPEG)

Hakan Eğilmez(ASPEG)

Ceyhun Uludađ (ASPEG)

Murat Şahin (ASPEG)

Yusuf Çetin

Koray Göz

Mesut Şen

Yer ve Tarih: Bilecik - Yenipazar - Tozman Köyü, 3 Aralık 2011

Keşfi Yapılan Mağara Hakkında Bilgi:

Mağara hakkında detaylı bilgi TAY Mağara Veri Tabanı'nda bulunmaktadır.

Gerçekleştirilen Eğitimler:

Travers geçişi eğitimi verildi.

Etkinlik Güncesi:

Tozman'a farklı yerlerden gelen iki araçla gittik. Biz Eskişehir'den Murat, Yusuf ve Koray'la saat 11:00'de yola çıktık. Ender abi ve Hakan İstanbul'dan yola çıkıp Bozüyük'te Ceyhun'u aldılar. Tozman kamp yerinde buluşmaya karar verdik. Beni yol tutması sebebiyle sık sık mola vererek gittik Tozman'a. Yol çok virajlı olduğu için ordan ne zaman geçsek sürekli yol tutar beni, bu sefer onun yanında bir ilk yaşayarak rakım farkından dolayı basınçtan kulaklarım da tıkanı ve Tozman'a varana kadar da geçmedi. Tarpak'ta mola verdik. Çay içip sohbet ettik ama ben kendi konuşmamı bile zor duyacak bir haldeydim.

13:00'da Tozman'a vardık, arkadaşlar bir yandan çadırı kurarken bir yandan mağara hazırlıklarına başladılar. Ben de yere mat serip bir saat kadar kestirdim, gece uyumadan gelmişim etkinliğe. Hava sabah soğuktu, öğlene doğru ısındı. Güneş'in altında bir saat kestirdikten sonra saat 14:10 gibi Ender abiler geldi. Sağlam bir kahvaltının ardından hep birlikte mağara hazırlığına başladık. 16:20'de ilk inişi geçmiştik, Ender abi ikinci inişin döşemesini yaparken biz de fotoğraf çekiyorduk. Mağaraya 3 tane Nikon bir de sualtı fotoğraf makinasıyla girip bir ilke imza attık. Havada bulut yoktu fakat işi garantiye almak için, su basma ihtimaline karşı 2. inişin döşemesini yukardan yaptık. Mağarada Aralık ayına göre az su vardı, bu mevsime kadar fazla yağmur yağmamış demek ki. Bir yer hariç orta sifona kadar suyun boyu çizmeleri aşmıyordu. Sifona kadar gidebildik maalesef su az da olsa sifonun daral yaptığı yer tıkalıydı geçemedik. Girişten sifona kadar olan kısmın ölçümünü alalım mı diye düşündük ama ekibimizin genç üyesi Koray üşümeye başlamıştı ve ölçümü tamamlayacak kadar enerjimiz de kalmamıştı; dönüşe geçmeye karar verdik. Dönüşte daha önce hiç girmedığımız bir yere travertenlerin üstündeki suya girip kolun nereye gittiğine bakmaya karar verdim. Haritada o kolda uzun bir bölüm vardı ve Tozman'a yakın bir giriş daha olduğu için herkes o kolun diğer girişle bağlantısını düşünüyordu. Arkadaşların altından su içtiği o travertenlerde ölü fare bulmamız sebebiyle ben de dışarı ile bağlantısı olduğunu düşünüyordum. Daha önce derin bir suya hiç girmemişim, Tozman'a daha önce çok girmişim fakat o kola hiç bakmamışım. SRT'yle yüzecek kadar yüzme bilmesem de boyumun yettiği yere kadar giderim diye düşündüm. Travertenlerin üstüne çıkıp ilerlemeye başladım, suyun sıcaklığı yaklaşık 8 dereceydi. İlerledikçe su derinleşiyor fakat ayak basılmamış bir yer olduğu için taban görünüyordu. Yavaş yavaş soğuk suya girdiğinizde üç

kere şok geçiriyorsunuz, çizmeler su aldığında, su bel hizzasına geldiğinde ve göğsünüze kadar yükseldiğinde bir anlık konuşamıyorsunuz ama hareket halinde olduğunuz için hemen adapte oluyorsunuz. Zeminde derin bölgelerde siyah-mor renkli lekeler vardı, delik mi yoksa leke mi olduğunu anlayana kadar korkmadım değil. Büyük ihtimal dışardan gelen suya karışmış bir madde travertende akıntı olmadığı için tabanda birikmiş, mürekkep lekesi gibi duruyor zeminde. Ortam bilim kurgu filmi gibi. O esnada dünyada olduğunuzu unutuyorsunuz zaten. Yerin altında suyun içindesiniz, doğanın cansız kısmıyla bütünleşmek çok güzel bir duygu. İnsanın olmadığı bir yer... Yaklaşık 30m kadar ilerledikten sonra bir traverten daha çıkıyor tırmanıp geçiyorsunuz, oraya kadar maximum derinlik 170cm civarında ama duvarlar birbirine yakın olduğu için tutunarak ilerlenebiliyor. Ben de düşme riskim olmadığı için yavaş yavaş ilerledim, geri dönmedim. Kolun toplam uzunluğu 60m civarında. Tahmin edildiği gibi diğer giriş ile bağlanmıyor; sonunda yaklaşık 5m yatay 5m dikey bembeyaz pudra şekeri gibi parlayan bir oluşum ile sonlanıyor. O kadar suda ilerlemenin ardından çok güzel bir hediye, hiç ayak değmemiş bir yer.

Geri döndüğümde Hakan beni bekliyordu, ekibin geri kalanı üşümek için çıkmış. Biz de dönüş geçtik. İkinci inişin orda dışardan gelen rüzgarı hissedince dışarı çıkıp çıkmama konusunda tereddütte kaldık aslında. Baştan aşağıya islandıktan sonra o rüzgarı yemek pek hoş olmadı açıkçası bir an önce kampa gidip ateşin başına oturmak için hızlı hızlı cumarladık.

20:30'da kamp ateşinde çoraplarımızı pişiriyorduk. Ardından ezo gelin çorbası soslu makarna ve tavukla akşam yemeğimizi yedik (çorapları bir sonraki kampa sakladık). Murat şehre dönmek zorunda kaldı. Hava soğudukça ateş başındaki herkes şişe geçirilmiş tavuk gibi dönmeye başladı. Yemekten sonra yaklaşık saat 22:30'a kadar etkinliğin en keyifli kısmı ateş başı sohbeti sürdü. Kimsenin horladığını duymayacak kadar yorgun bir şekilde uykuya daldım. Ben ölü gibi uyurken kampı ziyarete köpekler gelmiş sanırım, bir tanesi Ender abilerin çadıra yaslanıp uyumuş hatta.

Bizim çadır Yusuf, Koray ve ben 11:00'de zombi gibi uyandık. Bir saat sonra kahvaltı ve sohbetin ardından Tozman'nın girişindeki kayalıklarda travers hattı kurmaya karar verdik. Hakan ve Ceyhun kampta kaldılar. Ender abi, Yusuf, Koray ve ben saat 13:00'da travers hattını kurmaya başladık. Mağaranın girişindeki kayalıklardan karşıdaki ağaçlara hat açtık. Traversin ikinci ipini tek ip üstünde, ortadaki ağacın dalları arasında çekmeye çalışmak çok eğlenceliydi anlatamam. Üç saat kadar traverste hoplayıp zıpladıktan sonra hattı topladık.

Ateş başında biraz ısındıktan sonra kampı toplayıp Ender abinin Canavar Toyota'sına altı kişi, çantalara ve matlara sarılarak bindik. Slayer eşliğinde Bozüyük'e kadar tam gaz yol aldık. Bozüyük'te vedalaştıktan sonra Ender abi ve Hakan İstanbul yolunu tuttular. Biz de Eskişehir'e gideceğimiz otobüsü beklerken börekçiye girdik. Otobüsün saatlerini sormaya gittiğimizde şöförle aramızda kısa bir dialog geçti. Mağaracı olduğumuzu öğrenmesinden sonra "Maden falan mı arıyorsunuz mağaralarda?" dedi. Biz hayır dedikten sonra "Ne arıyorsunuz peki?" sorusu geldi. Kısa bir sessizliğin ardından, anlaşmışız gibi aynı anda cevap verdik "Belamızı" =)